

inni, og í stað hennar láta gufuskipið fara eina ferð milli Reykjavíkur og Liverpool, ef það tefst eða verður að dvelja nokkuð að ráði á fyrstu ferðunum, þá getur stjórnarráðið ekki fallið á þetta skilyrði, nema skipið verði fyrir einhverjum sérlegum öföllum, sem ekki verður við búizt, með því að sjötta ferðin er einmitt mjög áriðandi fyrir stjórnina, en aukaferðin til Liverpool stendur henni á litlu.

1865.
6. apríl.

28. Bréf dómsmálastjórnarinnar til sjóliðsstjórnarinnar, um fiskiveiðar útlendra manna við Ísland.

7. apríl.

Í bréfi dagsettu 16. f.m. hefir sjóliðsstjórnin skýrt frá, að haft sé í hyggju að senda eitt hinna minni gufuskipa í flotanum norður á bóginn, og geti það dvalið hërumbil 10 vikur við strendurnar á Íslandi og Færeyjum. Sjóliðsstjórnin hefir þessu næst skorað á dómsmálastjórnina að skýra sér frá, hvaða höfnum og fjörðum skipið einkanlega eigi að koma við á, og hvort að ástæða sé til að gjöra að öðru leyti breytingar á erindisbréfum þeim, sem foringjunum fyrir slíkum sendiferðum hafa verið gefin.

Um leið og dómsmálastjórnin að öðru leyti skýrskotar til bréfs síns dags. 18. aprílmán. 1859, skal þessu svarað svo:

Eins og á er vikið í bréfi því, sem nú var nefnt, er álitid, að yfirráðin yfir sjónum samkvæmt konungsráðgjafi 22. febrúarmán. 1812 nái viku sjávar frá yztu ey eða hólma við land, sem sjór ekki gengur yfir. En með því að sjá mátti af skýrslu þeirri, sem Albeck sjóliðsforingi sendi sjóliðsstjórninni árið 1863,

¹⁾ Áætlunin um ferðir póstskipsins var svolátandi:

Arkturus fer af stað:

frá Kaupmannahöfn:

frá Reykjavík:

1. ferð 7. aprílmán.

25. aprílmán.

2. — 13. maímán.

31. maímán.

3. — 17. júnimán.

3. júlímán.

4. — 22. júlímán.

10. ágústmán.

5. — 31. ágústmán.

20. septembermán.

6. — 11. októbermán.

3. nóvembermán.

1865.

7. apríl.

að Frakkar ekki reikna viku sjávar á sama hátt og Danir, höfum vér fengið ítarlega skýrslu um þetta atriði frá Irminger, kammerherra og generaladjútant, og með því þar segir, að vika sjávar hjá Frökkum, 1 lieue, sé sama sem 3 fjórðungar úr danskri viku sjávar, og vika sjávar hjá Englendingum, 1 league, líka sé sama sem 3 fjórðungar úr danskri viku sjávar, mundi það að vorri hyggju ekki vera til neins, þegar rædt er um yfirráðin yfir sjónum, að reikna takmörkin á annan hátt, en þessar tvær þjóðir, er svo mikils eru megandi á sjó. Hvað þessu næst snertir firði og flóa, má. að vísu ætla, að fylgja eigi þeirri reglu fram, að útlendum mönnum sé ekki heimilt að fara inn á þá til að veiða fisk; en með því að farið er fram á einkum frá Frakka hálfu, að Faxaflói og Breiðfjörður verði ekki taldir meðal þesskonar flóa, sem útlendir menn meggi ekki koma inn á, og við því er að búast, að það mundi ekki hafa neitt uppá sig, þó staðið væri á móti því frá Dana hálfu, álitum vér réttast að skýra sjóliðsstjórninni frá, að stiptamtmaðurinn yfir Íslandi hefir stungið uppá því í álitsskjali, er hann sem konungsfulltrúi á alþingi hefir látið uppi um þegnlega bænarskrá frá þinginu um, að fyrir skipaðar seu ítarlegar ákvarðanir um fiskiveiðar útlendra þjóða við Ísland, að leitast sé við að gjöra samning við ríki þau, sem blut eiga að máli, um það, að innri blutinn af þessum tveim flóum skuli vera friðaður fyrir útlendum fiskimönnum, og hefir hann, hvað Faxaflóann sérstaklega snertir, hugsað sér að dregin sé takmarkalína frá Skaganum að Skipaskaga á Akranesi, sem ekki meggi fara inn yfir. Samkvæmt þessu þætti dómsmálastjórninni æskilegt, að foringja sendifarar þeirrar, sem fyrir huguð er, væri á hendur falið að bera ráð sín saman við foringjann fyrir frakknesku herskipunum og stiptamtmanninn og amtmanninn yfir vesturumdæminu, og styðja að því, að menn komi sér saman um slíkar takmarkalínur bæði í Faxaflóa og á Breiðafirði, og koma því til leiðar, ef unnt er, að takmörkin í Faxaflóa verði látin vera þar sem stiptamtmaðurinn hefir stungið uppá. — Þar sem sjóliðsstjórnin hefir spurt um, hvar skipið ætti helst að koma við á Íslandi, skulum vér auk Faxaflóa einkum nefna flóana og firðina á vesturlandi, þar

1865.

7. apríl.

sem vera mun mesti grúi af útlandum fiskimönnum, svo og austurstrendur landsins. Hvað vesturland snertir sérílagi, skal þess getið, að í skýrslu, sem stjórnarráðið hefir fyrir sér, og er frá þeim kaupmanni, sem hefir mesta verzlun á vesturlandi, Clausen agenti, eru þessi nefnd bezt fiskimið, Ísafjörður og aðrir Vestfirðir, Breiðfjörður og einkum allt svæðið frá Öndverðarnesi að Búðum og þaðan allt suður að Mýrum. Eptir því sem segir í skýrslu þessari, en það kemur heim við það sem stjórnarráðinu að öðru leyti er kunnugt, er vetrarvertíðin lítils varðandi á vesturlandi, en aptur á móti er aðalvertíðin þar frá páskum til hvítasunnu; en hin útlandu, einkum frakknesku fiskiskipin, eru vön að koma upp undir strendur Íslands í miðjum aprílmánuði. Það er sérstaklega tekið fram í skýrslu þessari, að útlandu fiskiskipin við vesturland sigli opt upp undir land, taki til að veiða fjórðung úr viku sjávar eða hálfa viku sjávar frá landi og láti sig svo reka til hafs, og að þess sæu líka dæmi, að einstöku skipstjórar á skipum þessum hafi gjört á hluta Íslendinga með því, að láta skip sín reka niður á íslenzku bátana, meðan menn hafi verið önnum kafnir í að draga upp lóðirnar, er svo eru kallaðar, og það hafi borið við á einstaka stað, til að mynda við Öndverðarnes í Breiðafirði og í Bolungarvík í Ísafirði, en þar eru lóðirnar hafðar úti á sjó á nóttinni, að þeir hafi dregið þær upp, tekið hvern fisk, sem á þeim var, og skorið síðan duffin af lóðunum, svo að þær hafi týnt. Um austurland skal þess loks getið, að þaðan hafa hvað eptir annað komið umkvartanir bæði til stjórnarinnar og alþingis útaf því, að skipshafnirnar á útlandum fiskiskipum hafi farið í land á úteyjum, þar sem er æðarfuglavarþ, hafi eydt hreiðrunum og fælt fuglinn burt, og væri það því æskilegt, ef skipið fengi tóm til að sýna danska merkið þar við landið.

Þar sem gjört er ráð fyrir, að skipið einnig komi við á Færeyjum, hefir dómsmálastjórnin ráðfært sig við amtmanninn, því hann er hér í bænum sem stendur, um það, hvenær það helzt ætti að vera, og mun hin heiðraða sjóliðsstjórn sjá af eptirriti því af álitsskjali hans, er fylgir með bréfi þessu, að hann vildi, að skipið kæmi ekki þangað fyr en á heimleiðinni

1865.

7. apríl.

aptur frá Íslandi. Það er líka að vorri hyggju haganlegast einkum vegna þess, að það er mjög svo áriðandi, að skipið fari beina leið til Íslands, ef það á að geta áorkað nokkru íslenzku fiskimönnunum í hag, þaræð nú er þegar orðið nokkuð áliðið.

29. apríl.

29. Auglýsing dómsmálastjórnarinnar um, að skip þau, er eiga heima í konungsríkinu Ítalíu, sæu undanþegin aukagjaldi, er þau fara kaupferðir til Íslands og Færeyja.

Eptir samningi um siglingar og kaupverzlun, er gjörður var 1. dag maímánaðar f. á. millum konungsríkjanna Danmerkur og Ítalíu, sæta dönsk skip sömu kjörum og innlend skip um alla verzlunartolla og skipagjöld í hinu síðarnefnda konungsríki. Fyrir því eru skip þau, er eiga heima í konungsríkinu Ítalíu, þá er þau fara kaupferðir til Íslands og Færeyja, undanþegin að greiða aukagjald það, 2 rd. af hverju dönsku lestarrúmi, sem ákveðið er með konungsrúskurði, dagsettum 1. dag aprílmánaðar 1856, sem birtur er með auglýsing frá dómsmálastjórninni, dagsettri 2. dag sama mánaðar.

Þetta kunngjörst hérmeð öllum hlutaðeigendum til eptirbreytni.

Í dómsmálastjórninni, 29. dag aprílmánaðar 1865.

Bræstrup.

Fr. Reinhardt.

8. maí.

30. Bréf dómsmálastjórnarinnar til amtmannsins yfir vesturumdæminu, um jörðina Kirkjuból í Grunnavíkur hrepp.

Í bréfi dómsmálastjórnarinnar dags. 26. maímán. 1860 er svo fyrir mælt, að jörðin Kirkjuból í Grunnavíkur hrepp í Ísafjarðar sýslu skuli lögð undir Barðastrandar og Álptafjarðar jarða umböð, og var skorað á yður, herra amtmáður, að gefa